



## เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ 29 เมษายน – 12 พฤษภาคม 2569

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝนตกบางพื้นที่	มะพร้าว น้ำหอม	เริ่มออกดอก (ก่อน จั่นบาน) - ติดผล (หลังจั่นบาน)	สภาพอากาศแล้ง	พบอาการใบย่อยเหี่ยว ทางใบลู่ลง ใบแห้งหักพับ ลง ดอกร่วง ผลเหี่ยว ผลร่วง ผลแตก หลัง ช่อดอกบานจะมีผลต่อการติดผล และการหลุดร ร่วงของผล ผลไม่สมบูรณ์ ได้ผลขนาดเล็ก มีเนื้อ บาง และน้ำน้อยกว่า ผลสีบร่่วง การติดผลลดลง ชะงักการเจริญเติบโต	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. ควรมี แหล่งน้ำ 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ปลูกมะพร้าว เพื่อให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ และควรให้น้ำในช่วงเช้า</li> <li>2. ใช้มินิสปริงเกอร์ ให้น้ำในทรงพุ่ม เพื่อเพิ่มความชื้น สัมพัทธ์ ภายในแปลงมะพร้าวไม่ควรต่ำกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ ช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาเกิดความเครียด จากการขาดน้ำและอุณหภูมิสูงจากสภาพอากาศของ มะพร้าวได้</li> <li>3. ใส่ปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ บำรุงต้นในปริมาณน้อยแต่ บ่อยครั้ง สม่ำเสมอ เพื่อให้จั่นสมบูรณ์ และมีดอกตัวเมีย ที่สมบูรณ์ จะติดผลมากขึ้น ช่วยให้การขยายขนาดผล เป็นไปตามปกติ</li> <li>4. ตัดทางใบ เพื่อลดการคายน้ำและสงวนธาตุอาหาร ในช่วงแล้ง ตัดทางใบแก่แห้งลักษณะใบย่อยเปลี่ยนเป็นสี น้ำตาล ทางใบลู่ลง หรือห้อยขนานลำต้นใบย่อย เปลี่ยนเป็นสีเหลืองถึงเหลืองอมน้ำตาลไม่รองรับทะลาย มะพร้าว</li> <li>5. การคลุมดิน ใช้วัสดุคลุมดิน เช่น ทางมะพร้าว หญ้า แห้ง หรือการปลูกพืชคลุมดินเพื่อรักษาความชื้นในดิน และหากปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วจะช่วยเพิ่มธาตุ ไนโตรเจนได้อีกด้วย (ที่มา : สถาบันวิจัยพืชสวน)</li> </ol>



สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	มะพร้าว	มะพร้าวที่ยังไม่ให้ ผลผลิตและ มะพร้าวที่ให้ ผลผลิตแล้ว	1. หนอนหัวดำ มะพร้าว	ระยะหนอนเท่านั้นเข้าทำลายใบมะพร้าว โดย ทะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบจากนั้นจะถักใยนำ มูลที่ถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้น นำมาสร้าง เป็นอุโมงค์คลุมลำตัวยาวตามทางใบบริเวณใต้ทาง ใบ ตัวหนอนอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่สร้างขึ้น และทะกินผิวใบ โดยทั่วไปหนอนหัวดำมะพร้าว ชอบทำลายใบแก่ หากการทำลายรุนแรงจะพบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวทำลายก้านทางใบ จั่น และ ผลมะพร้าว ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำ มะพร้าวทำลายทางใบหลาย ๆ ทาง พบว่าหนอน หัวดำมะพร้าวจะถักใยดึงใบมะพร้าวมาเรียงติดกัน เป็นแพ เมื่อตัวหนอนโตเต็มที่แล้วจะถักใยหุ้ม ลำตัวอีกครั้ง และเข้าดักแด้อยู่ภายในอุโมงค์ ดักแด้มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแด้เพศผู้จะมีขนาดเล็ก กว่าดักแด้เพศเมียเล็กน้อย ฝีเสื่อหนอนหัวดำ มะพร้าวที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้าง เป็นอุโมงค์ หรือซากใบที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าว ลงทำลายแล้ว ตัวหนอนเมื่อฟักออกจากไข่จะอยู่ รวมกันเป็นกลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะย้ายไปกัดกิน ใบมะพร้าว จึงมักพบหนอนหัวดำมะพร้าวหลาย ขนาดกัดกินอยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน หากการ ทำลายรุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าวตายได้	<p><b>กรณีที่พบการระบาดของปานกลางและระดับน้อยของ</b> หนอนหัวดำมะพร้าวในพื้นที่ ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ทำการเกษตรกรรม โดยการตัดทางใบส่วนที่ถูกหนอนหัว ดำมะพร้าวทำลาย ลงมาย่อยสลาย ฝังกลบ หรือจมน้ำ ทันที เพื่อกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ลดจำนวนประชากร ของหนอนหัวดำมะพร้าวได้ง่ายและเร็ว</li> <li>2. ใช้ แบคทีเรีย บาซิลลัส ทุริงเจนซิส <i>Bacillus</i> <i>thuringiensis</i> อัตรา 80 - 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทางใบ 5 ลิตรต่อต้น ทุก ๆ 7 วัน ติดต่อกัน 3 ครั้ง</li> <li>3. ปลอ่ยแตนเบียนโกนิโอซัส <i>Goniozus nephantidis</i> ในช่วงเย็นพลบค่ำ อัตรา 200 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง หรือปลอ่ยแตนเบียนบราโคมีเรีย <i>Brachymeria nephantidis</i> (แตนเบียนดักแด้หนอนหัว ดำมะพร้าว) ในช่วงเย็นพลบค่ำ อัตรา 120 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง</li> </ol> <p><b>กรณีที่พบการระบาดรุนแรง</b> ใช้สารเคมีตามคำแนะนำ ของกรมวิชาการเกษตรอย่างเคร่งครัด</p> <p><b>ต้นที่สูงน้อยกว่า 4 เมตร</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. การพ่นสารทางใบ</li> </ol> <p>ใช้สารฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สปีโนโนสแตด 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (พืชสูงต่อฝั่ง) หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร (พืชสูงต่อกิ่ง)</p>



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>พ่น 1 - 2 ครั้ง ให้ทั่วทรงพุ่ม จะมีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดได้ประมาณ 2 สัปดาห์ กรณีที่มีการปล่อยแตนเบียน ให้พ่นสารเคมีก่อน ประมาณ 2 สัปดาห์ ค่อยทำการปล่อยแตนเบียน กรณีที่มีการเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของหนอนหัวดำมะพร้าว สามารถใช้วิธีการนี้ได้</p> <p>2. การฉีดสารเคมีเข้าลำต้น โดยเลือกใช้สารเคมี 2 ชนิด ได้แก่</p> <p><b>ต้นมะพร้าวความสูง 4 - 12 เมตร</b> ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อต้น</p> <p><b>ต้นมะพร้าวที่สูงเกิน 12 เมตร</b> ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าที่ลำต้นมะพร้าว โดยใช้ดอกสว่าน 3 - 4 หุน เจาะรูให้เอียงทำมุม 45 องศา จำนวน 1 - 2 รู ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 0.5 - 1 เมตร หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันตัดให้ได้ขนาดประมาณ 1 ลูกบาศก์นิ้ว อุดตรรูทันที เพื่อป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อนออกมา มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ได้นาน 90 วัน</p> <p>ไม่แนะนำในมะพร้าวความสูงน้อยกว่า 4 เมตร</p>



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. แมลงตำหนาม มะพร้าว	ทำลายส่วนใบของมะพร้าว โดยทั้งตัวอ่อนและตัว เต็มวัย อาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ของมะพร้าว และแทะกินผิวใบ ใบมะพร้าวที่ถูกทำลายเมื่อใบ คลี่กางออกจะมีสีน้ำตาลอ่อน หากใบมะพร้าวถูก ทำลายติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้ยอดของ มะพร้าวมีสีน้ำตาล เมื่อมองไกล ๆ จะเห็นเป็นสี ขาวโพลน ชาวบ้านเรียก “มะพร้าวหัวหงอก”	1. วิธีเขตกรรมและวิธีกล ไม่ควรเคลื่อนย้ายต้น พันธุ์มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มมาจากแหล่งที่มี การระบาด 2. การใช้ชีววิธี การใช้แตนเบียนที่เฉพาะเจาะจงกับ แมลงตำหนาม เช่น แตนเบียนอะซีโคเดส ฮิสไพ นารัม ( <i>Asecodes hispinarum</i> ) และ แตนเบียนต ระสติกัส บรอนทิสปี ( <i>Tetrastichus brontispae</i> ) มาเลี้ยงขยายเพิ่มปริมาณ และปล่อยทำลายหนอน แมลงตำหนามมะพร้าว 3. การใช้สารเคมี กรณีมะพร้าวต้นเล็ก ใช้สารอิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 1 กรัม ละลายน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ราดบริเวณยอดและ รอบคอมะพร้าว หรือ การใช้สารคาร์แทปไฮโดร คลอไรด์ 4% GR ใส่ถุงผ้าที่ตัดแปลงคล้ายถุงซา อัตรา 30 กรัมต่อต้น มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัด แมลงตำหนามมะพร้าวได้นานประมาณ 1 เดือน
			3. โรคนิวคลีโอซิสเท (เชื้อรา <i>Pestalotiopsis palmarum</i> )	อาการเริ่มแรกเกิดจุดเล็ก ๆ บนใบ ต่อมาขยาย ใหญ่เป็นแผลสีเทา ขอบแผลสีน้ำตาล มักพบมีสี เหลืองล้อมรอบ บริเวณแผลพบจุดเล็ก ๆ สีดำซึ่งเป็น ส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อสาเหตุโรค หากอาการ รุนแรงแผลจะขยายทำให้ใบไหม้ และใบแห้งตาย	1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรคตัด ส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก 2. พ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 75% WP อัตรา 10 – 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์เบนดา ซิม 50% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ทุเรียน	พัฒนาผล – เก็บ ผลผลิต /เตรียมต้น (ระยะการ เจริญเติบโตทางใบ)	1. สภาพอากาศ แล้ง	<u>อาการที่ใบ กิ่ง และต้น</u> ใบเหลือง ใบแห้ง ใบไหม้ ใบร่วง ยอดเหี่ยว กิ่ง แห้ง เหี่ยวเฉา เปลือกต้นแห้ง ลำต้นไหม้ ชะงัก การเจริญเติบโต <u>อาการที่ดอก และผล</u> ดอกร่วง ผลเหี่ยว ผลแตก ผลร่วง	1. เพิ่มความชื้นในทรงพุ่มโดยการให้น้ำปริมาณอย่างน้อย 200 ลิตรต่อต้นต่อวัน ด้วยการพ่นน้ำ หรือ ติดสปริงเกลอร์ บนต้นทุเรียน ในช่วงที่เหมาะสม คือ ในช่วงเช้า เวลา 6.00 – 8.00 น. หรือ ช่วงเย็นเวลา 15.00 - 17.00 น. และเพิ่มเวลาการ ให้น้ำมากกว่าช่วงเวลาปกติ เพื่อเป็นการระบายความร้อน ลด อุณหภูมิของอากาศ และเพิ่มความชื้นให้กับต้นทุเรียน 2. รักษาความชื้นในดิน โดยการคลุมดินด้วยเศษหญ้าหรือ วัสดุคลุมโคนต้นทุเรียน 3. ลดการให้ปุ๋ยที่มีไนโตรเจนสูง ในช่วงติดผล เพราะจะ กระตุ้นให้พืชแตกใบอ่อนส่งผลให้มีการใช้น้ำมากขึ้น 4. ไม้ผลต่อต้านในปริมาณที่เหมาะสม หากน้ำไม่เพียงพอแต่มี การติดผลมากต้องตัดผลทิ้งบางส่วน เพื่อให้ต้นอยู่รอด รวมทั้งตัดแต่งในภายในทรงพุ่มออกเพื่อลดการคายน้ำ 5. พ่นด้วยสารเพื่อลดความความรุนแรงจากอากาศร้อนและ แสง เช่น พ่นสารเคโอลิน (kaolin) หรือ ดินขาวเคโอลิน อัตรา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 200 ลิตร (ที่มา : สถาบันวิจัยพืชสวน)
			2. เพลี้ยไฟพริก	ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยใช้ปากเขี่ยและดูดกินน้ำเลี้ยง ส่วนอ่อนต่าง ๆ ของพืช มีผลทำให้ใบอ่อนหรือยอด อ่อนชะงักการเจริญเติบโต แคระแกร็น ใบโค้ง แห้งหงิก งอ และไหม้ การทำลายในช่วงดอก ทำให้ดอกแห้ง ดอก และก้านดอกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแคระแกร็น และร่วง ได้ และในช่วงผลอ่อน ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต หนามเป็นแผลและเกิดอาการปลายหนามแห้ง ผลไม่	1. สำรวจการระบาดของเพลี้ยไฟในระยะแตกใบ อ่อน ดอก และผลอ่อน หากพบเพลี้ยไฟระบาด เล็กน้อยให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายทิ้ง 2. เมื่อพบเพลี้ยไฟระบาดรุนแรง ใช้สารฆ่าแมลงที่มี ประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพ ริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				สมบูรณ์และแคระแกร็น เพลี้ยไฟจะระบาดรุนแรงในช่วงแล้ง ระหว่างเดือนธันวาคม – พฤษภาคม ซึ่งตรงกับระยะที่ต้นทุเรียนออกดอกติดผล เพลี้ยไฟมีอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์ สามารถเพิ่มปริมาณได้มาก	พ่นเมื่อพบเพลี้ยไฟเฉลี่ยมากกว่า 1 ตัวต่อยอด ช่อหรือผล และไม่ควรรใช้สารฆ่าแมลงชนิดใดชนิดหนึ่งซ้ำติดต่อกันหลายครั้ง เพราะทำให้เพลี้ยไฟสร้างความต้านทานได้
	อะโวคาโด	ติดดอก - ผลอ่อน	1. เพลี้ยไฟ	เข้าทำลายช่อดอกอะโวคาโด โดยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากช่อดอก ทำให้ช่อดอกสั้นลง หรือเข้าทำลายในระยะดอกบานทำให้ดอกแห้งร่วง หากเข้าทำลายขณะติดผลอ่อน ทำให้ผลเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลมีตำหนิ คุณภาพของผลผลิตลดลง และมีราคาต่ำ	สารฆ่าแมลงที่แนะนำ เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิตาโคลพริด 70% WG อัตรา 8 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีโทเฟนพอโรกซ์ 20% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (ที่มา : ศูนย์วิจัยเกษตรที่สูงเพชรบูรณ์)
			2. โรคนจุดดำ หรือ โรคนแอนแทรคโนส (เชื้อรา <i>Colletotrichum gloeosporioides</i> )	<u>อาการที่ใบ</u> พบจุดแผลสีน้ำตาลเข้ม หากอาการรุนแรงแผลจะขยายตัวอย่างรวดเร็ว ใบจะแห้งและร่วง <u>อาการที่ก้านใบ กิ่ง และก้านช่อดอก</u> พบแผลจุดหรือขีดสีม่วง ถ้าอาการรุนแรงแผลจะขยายลุกลาม ทำให้ก้านใบและกิ่งแห้ง หากเกิดที่ก้านช่อดอกจะทำให้ช่อดอกเหี่ยวแห้ง หลุดร่วงก่อนติดผล <u>อาการที่ผล</u> ผลอ่อนพบจุดแผลสีน้ำตาลถึงดำ หากอาการรุนแรงผลจะหลุดร่วงก่อนกำหนด อาการบนผลแก่ มักพบในระยะใกล้เก็บเกี่ยวและหลังเก็บเกี่ยว พบแผลจุดสีน้ำตาลถึงดำรูปร่างกลมต่อมาแผลขยายลุกลามเป็นแผลยุบตัวในเนื้อผลทำให้ผลเน่า บางครั้งพบเมือกสีส้มซึ่งเป็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อราสาเหตุโรคที่บริเวณแผล	1. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้นเพื่อลดความชื้นสะสม 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 3. หากพบเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 45% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน 4. หลังจากเก็บผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรค กิ่งแห้ง และขั้วผลที่ติดอยู่บนต้น นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	มังคุด	พัฒนาผล – เก็บ ผลผลิต /เตรียมต้น (ระยะการ เจริญเติบโตทางใบ)	โรคใบจุด (เชื้อรา <i>Pestalotiopsis flagisetula</i> )	อาการเริ่มแรกพบจุดแผลขนาดเล็กสีน้ำตาลบน ใบ ต่อมาแผลขยายใหญ่ ขนาดและรูปร่างไม่ แน่นอน ขอบแผลมีสีม่วงเข้ม แผลเก่ามีสีน้ำตาล เทา มักพบส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อรา เป็นจุดสีดำ เล็ก ๆ เกิดกระจายบริเวณแผล หากเกิดโรคบน ใบอ่อนจะทำให้ใบบิดเบี้ยว และไหม้ ถ้าการ ระบาดของโรครุนแรงมากจะทำให้ใบที่เป็นโรค ร่วง อาการบนผล ทำให้เกิดแผลแห้งสีน้ำตาล กระทบต่อคุณภาพของผลมังคุด นอกจากนี้ อาจ พบอาการของโรคได้ทั้งกิ่ง ก้าน และ ลำต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นกล้า	1. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง และกำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อให้อากาศถ่ายเทสะดวกเป็นการลดความชื้น ทำให้ สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของ โรค ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลง ปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค แล้วพ่นด้วยสาร ป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คาร์เบนดาซิม 50% WP อัตรา 10 - 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ออกไซด์คลอ ไรด์ 85% WP อัตรา 30 - 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน
	กาแฟ	ต้นกล้า	โรคใบจุดตากบ (เชื้อรา <i>Cercospora coffeicola</i> )	ลักษณะอาการในระยะแรก พบแผลจุดสีน้ำตาล บนใบ ต่อมาแผลจะขยายเป็นวงซ้อนกันหลายชั้น ตรงกลางแผลเปลี่ยนเป็นสีเทาหรือเทาอ่อนหรือสีขาว ขอบแผลมีสีน้ำตาลแดง มักมีวงสีเหลืองล้อมรอบ อาจเห็นส่วนของเชื้อราเป็นจุดเล็ก ๆ สีดำเกิด กระจายอยู่ในบริเวณแผล ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ ใบร่วง หากเกิดโรคในระยะติดผล จะพบแผลสี น้ำตาลถึงดำบนผล ต่อมาผลจะเน่า และบางครั้ง ทำให้ผลสุกก่อนกำหนด หรือผลร่วงก่อนสุก  ****โรคนี้อาจเกิดได้ทุกระยะการเจริญของพืช แต่จะ ทำความเสียหายมากในระยะกล้าที่ปลูกในเรือน เพาะชำ	1. ไม่ปลูกพืชชิดกันเกินไป และจัดร่มเงา เพื่อให้มี ความชื้นที่เหมาะสม ทั้งระยะกล้า และในแปลงปลูก เพื่อป้องกันการเกิดโรค 2. ใส่ปุ๋ยบำรุงต้นกาแฟให้แข็งแรง อย่าให้ขาดธาตุ ไนโตรเจน และโพแทสเซียม เพราะจะทำให้อ่อนแอ ต่อโรคใบจุดตากบ 3. หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค ตัดแต่งใบ และส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก หากโรครุนแรงพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบนนิล 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% WP อัตรา 15 - 20 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร ทุก 7 - 10 วัน โดยพ่นที่ใบให้ทั่วทั้งต้น



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	มะเขือเปราะ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. แมลงหิวขา ยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสสาเหตุ โรคใบหงิกเหลือง มะเขือ ทำให้ผลผลิตลดลง	1. ก่อนการย้ายปลูก รอกันหลุมปลูกด้วยสารฆ่าแมลง ไดโนทีฟูแรน 1% G อัตรา 2 กรัมต่อหลุม สามารถ ควบคุมการเข้าทำลายของแมลงหิวขาได้ประมาณ 45 วัน (เมื่อใส่สารลงในหลุมแล้วให้โรยดินกลบสารบาง ๆ ก่อน ทำการย้ายกล้าลงหลุม เพื่อป้องกันรากพืชสัมผัสสาร โดยตรง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเป็นพิษต่อพืชได้) 2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 25 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอนิคามิด 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเต ตระแมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไฮแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเพนทริน 2.5% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ น้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ควรพ่นสารทุก 5 วัน 2 - 3 ครั้งติดต่อกัน เมื่อพบการ ระบาด
			2. โรคใบหงิก เหลืองมะเขือ (เชื้อไวรัส <i>Tomato yellow leaf curl virus (TYLCV)</i> )	ใบยอดและใบอ่อนหดย่นหงิกมีสีเหลือง ขอบใบ ม้วนงอ ใบมีอาการด่างสีเขียวเข้มสลับเขียวอ่อน หรือเหลือง ใบที่แตกใหม่มีขนาดเล็ก ต้นแคระ แกร็น ทำให้มะเขือไม่ติดผลหรือติดผลน้อยมาก ผลจะบิดเบี้ยว และมีขนาดเล็กผิดปกติ	1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค 2. คัดเลือกกล้ามะเขือที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคมารปลูก 3. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลด แหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้ง สาบกา กะเม็ง หลู่เฒ่า ยาง กระทกรก ลำไผ่ โทงเทง และ ซึกาขาว



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : [at.doa.go.th/ew](http://at.doa.go.th/ew)

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>4. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นที่แสดงอาการของโรคให้ถอนและนำไปทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที</p> <p>5. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยพ่นสารฆ่าแมลงหิวข้าวยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค เช่น บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 25 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลอนิคามิด 50% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเตตระแมท 15% OD อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไฮแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเฟนทริน 2.5% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ น้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ 67% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>6. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูลแตง ตระกูลถั่ว ตระกูลมะเขือ พริก ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งา กะเพราขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย และทานตะวัน เป็นต้น ใกล้เคียงแปลงปลูกมะเขือ</p> <p>7. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก และไม่ปลูกมะเขือซ้ำ ควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค</p>



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	พริก	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. แมลงหมีขาว ยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากไวรัส ทำให้ใบพริกหงิก ซีดตางหรือใบหงิกเหลือง ยอดไม่เจริญ และต้นพริกไม่สมบูรณ์ ผลพริกที่ได้ไม่มีคุณภาพ	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น สไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพมีโทรซิน 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่ว โดยเฉพาะใบล่าง เมื่อพบการระบาด
			2. โรคใบหงิก เหลืองพริก (เชื้อไวรัส <i>Pepper yellow leaf curl virus: PeYLCV</i> )	พบอาการใบหงิกเหลืองหรือขาวซีด ใบโค้งงอ หงิกย่น บิดเบี้ยว ยอดเป็นกระจุก อาจพบอาการเส้นใบย่อยมีสีเหลืองและसानเป็นร่างแหบริเวณเนื้อใบร่วมด้วย ต้นแคระแกร็น ผลพริกต่าง บิดเบี้ยว และมีขนาดเล็กผิดปกติ	<ol style="list-style-type: none"> <li>ใช้พันธุ์ต้านทานโรค</li> <li>ไม่นำเมล็ดพริกจากต้นที่เป็นโรค มาเพาะขยายพันธุ์</li> <li>ควรเพาะกล้าพริกในมุ้งกันแมลง และคัดเลือกกล้าพริกที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคมารปลูก</li> <li>หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสาบกา กะเม็ง หญ้ายาง และกระทกรก</li> <li>ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบพริกที่แสดงอาการของโรคให้ถอนและนำไปทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที</li> <li>เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้ โดยพ่นสารฆ่าแมลงหมีขาวยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค เช่น สารสไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ</li> </ol>



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>20 ลิตร หรือ ไพรมิโทรซิน 50% WG อัตรา 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>7. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ มะเขือต่าง ๆ ยาสูบ แตงกวา ฟักทอง บวบ เหลี่ยม และ มะระจีน เป็นต้น ใกล้เคียงปลูกพริก</p> <p>8. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูก พืชหมุนเวียนชนิดอื่น ที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อ สาเหตุโรค เพื่อตัดวงจรของโรค</p>
	มันสำปะหลัง	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	ไรแดง	<p>ดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ ทำให้ใบเหลืองซีดเป็นจุด ประชากร มีผลต่อการเจริญเติบโต และการสร้าง หัวของมันสำปะหลัง ไรแดงที่สำคัญที่พบทำลาย มันสำปะหลังมี 3 ชนิด คือ ไรแดงหมอน ไรแดงมัน สำปะหลัง และไรแมงมุมคันซาวา</p> <p><b>ไรแดงหมอน (<i>Tetranychus truncatus</i> (Ehara))</b> ดูดกินน้ำเลี้ยงอยู่ใต้ใบ ทำลายใบแก่ และใบเพสลาด พบระบาดตลอดปี หากระบาด รุนแรงจะเคลื่อนย้ายไปกินบนยอดอ่อน สร้างเส้นใย ปกคลุมใบและลำต้น เมื่อไรแดงหมอนเริ่มทำลายจะ เห็นเป็นจุดประขาว ใบเหลืองซีด ใบลู่ลง และ</p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>หลีกเลี่ยงการปลูกมันสำปะหลังในสภาพอากาศแห้ง แล้ง</li> <li>หมั่นตรวจแปลงในช่วงสภาพอากาศแห้งแล้ง ถ้าพบการ ระบาดของไรแดงให้เก็บใบมันสำปะหลังมาทำลาย</li> <li>อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติในแปลงมันสำปะหลัง เช่น ตัวง เต่าตัวห้ำ <i>Stethorus</i> sp. และไรตัวห้ำ <i>Amblyseius longispinosus</i> (Evans)</li> <li>ในพื้นที่ที่มีการระบาดอย่างรุนแรง พ่นสาร ป้องกันกำจัดไร โดยเลือกใช้สารป้องกันกำจัดไรชนิด ไตชนิดหนึ่ง เช่น เฮกซีไทอะซอกซ์ 1.8% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูเฟนไพเรด</li> </ol>



# ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : [at.doa.go.th/ew](http://at.doa.go.th/ew)

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>เหี่ยวแห้ง หากไรแดงหม่อนลงทำลายในมันสำปะหลัง อายุ 1 - 3 เดือน อาจทำให้ใบร่วง ยอดแห้ง และตายได้</p> <p><b>ไรแดงมันสำปะหลัง</b> (<i>Oligonychus biharensis</i> (Hirst)) ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณหน้าใบ ไม่สร้างเส้นใย ทำให้ใบเป็นจุดประสีชาวจืด พบระบาดตลอดปี</p> <p><b>ไรแมงมุมคันซาวา</b> (<i>Tetranychus kanzawai</i> (Kishida)) ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใต้ใบ สร้างเส้นใยปกคลุมผิวใบบริเวณที่ไรอาศัยอยู่ พบระบาดเป็นครั้งคราวแต่การระบาดรุนแรงมาก จะทำให้ใบไหม้ ขาดเป็นรู โดยเฉพาะบริเวณใกล้เส้นกลางใบ ทำให้ใบมันสำปะหลังไหม้ทั้งแปลง ใบร่วง และแห้งตาย</p>	<p>36% EC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพริดาเบน 20% WP อัตรา 10 - 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซฟลูมิโทเฟน 20% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบไรแดงทำลายบริเวณใบส่วนยอด และใบส่วนล่างเริ่มแสดงอาการเหี่ยวโดยเฉพาะพืชยังเล็ก พ่นให้ทั่วทั้งต้น ใต้ใบ และบนใบ จำนวน 1 - 2 ครั้ง ห่างกัน 10 วัน</p>